

אזוריים. קורס ה"מ"מים הוא הגדול והחשוב. משכו 36 שבועות, והאימונים הם מפרכים. 17 השבועות הראשונים מכוונים לאימון בסיסי ולאמון מתקדם של הפרט, והיתר להכשרה לתפקיד מ"מ. אנשי החילות עוזבים את ביה"ס אחרי אימון הפרט ועוברים לבתי-הספר החיליים — אך שבוע לפני הסיום חוזרים לביה"ס למסדר הסיום. ב-1965 סיימו את הקורס כ-4000 צוערים וקיבלו דרגת תת-סגן (דרגת ביניים עד קבלת הדרגה הקבועה של סגן-משנה). קורס ה"מ"מים וקורס ה"מג"דים דומים בתכניהם ושונים

ה"נגמ"שים — האם רק להובלת גייסות?

נים, כי אין לוותר על כושר ההרג הגדול יותר והטווח הגדול יותר של הכדור בן 7.62 ה"מ"מ (כנשק האישי וכמקלע הקל). האם מוצדק קיומו של כידון, שמשקלו כחצי ק"ג? מרביתם להתווכח על בעיות אלה. ואלה הבעיות לפניהן אנו ניצבים — וללא כל ספק גם צבאות אחרים.

באשר לבעיית כלי-הנשק הקלים למטרות שטח — חזרנו ובדקנו ולסוף אישרנו את דרישתנו למרגמה קלה עם פצצות נפיצות לשימוש במלחמה מוגבלת ובלחמה נגד-גרי-ליה. אנו זקוקים לטווח יותר ארוך של המרגמה בת 52 מ"מ שלנו, טווח שיהיה עד 700 מ'. אנו זקוקים לפצצת-מרגמה שלה דיוק ויכולת הרג גדולים יותר. אנו שמים לבנו לחשיבות הגדולה, שמייחס חיל-ההנדסה של ארצות-הברית לשימוש במרגמה בת 60 ה"מ"מ במבצעים בדרום ויאט-נאם.

ביה"ס ל"חי"ר של דרום ויאט-נאם

בית-הספר ל"חי"ר של ויאט-נאם הדרומית בתו-דוק, כ-15 ק"מ צפונית-מזרחית לסאי-גון, נוסד ב-1951 עלידי הצרפתים. ב-1954 עבר לידי הממשלה החדשה של ויאט-נאם הדרומית. בתחילה נועד להכשרת קציני מילואים בלבד, אך ב-1954 נוספו קורסים מקצועיים שונים לכל החילות. ב-1961, בגלל המחסור הגובר בקצינים ויאט-נאמיים, שוב יוחד לאימון קציני חי"ר בלבד. כיום נערכים ב"ביה"ס ארבעה קורסים ב-נושאי חי"ר: קורס מ"מים, קורס מ"פים, קורס מג"דים וקורס למפקדים בכוחות ה-

המפקד במקום. בעוד תאוב במצב של אנדרלמוסיה ויחידותיו נפוצות, יהא מוצדק ליטול סיכונים ניכרים בהפעלת ה"נגמ"שים, אולם שעה שהמצב הפוך, ודאי לא יהיה הגיוני להתפרץ היישר על היעד.

האם עלינו לספק לאנשי צוות רבים ככל האפשר שדה-ראיה מתוך ה"נגמ"ש הסגור וחרכי יריה בתוכו? השיקולים מצביעים על דבר זה כרצוי — בתנאי שלא יצטרכו לסבך יותר מדי את המבנה או להעלות את המחיר. נקודות חשובות אחרות שנבדקות הן, בין היתר, גודל הצוות שיש לשאת; השגת מהירות גדולה יותר בדורך-לא-דרך; הגנה כבירה; נפת הציד הנשיא (לחמישה ימים?); מחפה השריון הנדרש והשפעתו על משקל הרכב.

משא הרגלי

על אף שהושקעו זמן ומאמצים ניכרים בפיתוח התפיסות החדשות לגבי שימוש ב"נגמ"ש, המשיכה וממשיכה להעסיק אותנו גם שאלת משאו של איש ה"חי"ר. בבעיה זו הלכנו בדרכו של הצבא האמריקאי, בכך שערכנו מחקר מפורט. יש הרבה מה לעשות בעניין, והדבר לא ייעשה ב"יום אחד". אולם, כצעד ראשון, הוקמה, "ועדת לציד חי"ר", כדי להבטיח, שיושם דגש רב יותר בצרכים המיוחדים של ה"חי"ר באמצעות תכנון ציוד מכל סוג שהוא; שתישקל בחינת ההובלה של כל ציוד חדש עוד בשלבים הראשונים לפיתוחו, ושיושגו הצעות להפחתת המשא מעל החייל הלוחם. דרישת השעה היא להחזיר לחייל את הניידות בהיותו על רגליו, אם אנו רוצים שיהא מסוגל ללחום בתוקפנות ראויה לשמה. אנו בטוחים, כי בשטח זה אפשר להשיג הרבה, אך יהיה צורך להסתגל לרעיונות חדשים — ולנטוש מושגים המקודשים בעיני קצינים רבים, קשישים וצעירים כאחד. למשל — אפשר להשיג הפחתה ניכרת במשא החייל על-ידי הכנסה לשימוש של תחמושת בקוטר 5.55 מ"מ במקום זו שקוטר 7.62 מ"מ; אולם כאן אנו נתקלים בהתנגדותם של אלה הטוע-

מסדר סיום

רק ברמתם. ואילו כל החניכים הינם קצינים ביחידות-שדה, המסופחים לבית-הספר עד גמר הקורס. הקורס למפקדים בכוחות האוויריים אמנם נועד לרענן בהם את ידע ה"חי"ר, אך מושם בו דגש על מגע עם האוכלוסיה האזרחית, על לחמה פסיכולוגית, על הגנת כפרים ועל עבודת מודיעין מקומית.

ביה"ס מצויד בעזרי אימון מגוונים, בהם כפר ויאט-נאמי משוחזר על כל מחבואיו ומלכודותיו. כיון שהאיזור בו נמצא ביה"ס סובל מן הוואט-קונג, מקימות משימות השמירה, הסיור והמארב באופן מעשי ב-יותר, עם תחמושת חיה.

הטוואה

ארטילריה מתנייעת חדשה

דגם ארה"ב

מיוזר י. קודי וקפי ס. א. בל

תותח מתנייע בן 155 מ"מ בסיוע ישיר

בסתיו 1963 ניתנה הוראה עליידי משרד הצבא של ארה"ב להחליף את ההוביצר המתנייע בן 105 ה"מ"מ M-108 בהוביצר המתנייע בן 155 ה"מ"מ M-109 בדיביויות המשוריינות והממור כנות ובחטיבות המשוריינות. השינוי חשוב, משום שההוביצר בן 155 ה"מ"מ יש תחמושת קונבנציונלית, שיכולת ההשמדה שלה רבה יותר וטווחה ארוך יותר מאשר ההוביצר בן 105 ה"מ"מ. מלבד זאת יכול ההוביצר בן 155 ה"מ"מ לשגר פגזי נפץ גרעיניים.

למפקד היחידה המתמרנת יש כיום תחמושת בעלת יכולת הבקעה וכיסוי שטח גדולים ביותר. הוא יכול לבקש ולהענות במהירות לדרישותיו לאש גרעינית ובלתי-גרעינית. הוא יכול לחדור לטווח עמוק יותר מתחת למטריית פלדה בעלת עצמה רבה יותר. עליו לדעת, על-כן, מה כשריו של תותח ההוביצר ולמה אינו מסוגל.

יתרונות

ההשפעה היותר חשובה שיש לשינוי זה היא הוספת העצמה הגרעינית לרמה החטיבתית. השימוש בראש-נפץ גרעיני הוא אמנם מוגבל, אבל בהינתן האישור, יש לרשותו של מפקד החטיבה, בארטילריה שבסיוע ישיר, נשק גרעיני, שבאמצעותו הוא יכול להשפיע על אופן ביצוע משימתו. לפני כן ניתן היה לקבל סיוע באש גרעינית רק באמצעות הארטילריה הדיביוינית, או לעתים עליידי מחלקות טילי "דייבי קרוקט", אם תוגברה החטיבה באופן כזה. לתוספת הטווח של התותח בן 155 ה"מ"מ כמה יתרונות טקטיים ניכרים.

הראשון והברור ביותר: גדודי הארטילריה שבסיוע ישיר יכולים לתקוף מטרות בעומק רב יותר ולרכז את אשם על פני גזרה רחבה יותר של שדה-הקרב.

השני: במצבים הגנתיים אפשר לפרוס את גדודי הארטילריה יותר עמוק בעורף, ועליידי כך לוודא, שיהיו פחות פגיעים לאש נגד-סוללתית ופעולות על הקרקע, ובו בזמן מסוגלים לתת סיוע קרוב מתאים. לעומת זאת, פריסה קדימה תאפשר כיסוי האויב באש מוקדם יותר, ובגלל זה ייאלץ לנקוט אמצעי נגדיים במועד מוקדם יותר.

*

גדודי הארטילריה שבסיוע ישיר יכולים לתקוף סדרת מטרות קרקעיות יותר מגוונות בתחמושת יותר יעילה. כתוצאה מכך פוחתת התלות של מפקד החטיבה בסיוע מתגבר או בסיוע כללי של הדרג הגבוה. לכך שלוש סיבות:

- תחמושת בת 155 מ"מ יעילה נגד ביצורי שדה, מצדיות בטון ורכב משוריין, אשר יחסית אינם פגיעים לתחמושת בת 105 מ"מ.
- נגד כוחות בשטח גדולה יעילות התחמושת בת 155 ה"מ"מ פעם וחצי עד שלוש פעמים מזו של תחמושת בת 105 ה"מ"מ (יחס זה משתנה בהתאם לגודל המטרה, מיקום הכוחות ושיטות הנחתת האש).
- התחמושת הכימית (עשן-זרחן-לבן ותאורה) בת 155 ה"מ"מ היא הרבה יותר יעילה מזו של התחמושת בת 105 ה"מ"מ.

*

הטווח והיעילות של אמצעי הסיוע הישיר הם גורמים, המשפיעים על רוחבה ועומקה של גזרת הפעולה, בין בהגנה ובין בהתקפה.

בקרב-תנועה יוכלו גדודי הארטילריה הישיר להישאר פרוסים בעמדותיהם במשך זמן ארוך ביותר מבלי להיאלץ לדלג. דבר זה מגדיל את משך הזמן בו נמצאות הסוללות בעמדות ומנחיתות אש במקום להימצא בתנועה ודילוגים, ובכך יפתרו הבעיות של פיקוד, קשר, מדידות ותחזוקה.